

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1049/24
6.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Александре Лековић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Душан Буњевац, адвокат из Новог Београда, Булевар Зорана Ђинђића бр. 149А, стан бр. 3, против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Драгиша Слијепчевић, адвокат из Београда, ул. Луке Војводића бр. 41, ради утврђења брачне тековине, вредност предмета спора 11.185.170,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П бр. 22812/13 од 30.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П бр. 22812/13 од 30.06.2021. године, у ставу другом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ожалбеном пресудом, ставом првим изреке одбијен је приговор туженог о стварној ненадлежности Другог основног суда у Београду. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је утврђено да је она по основу стицања заједничким радом у току трајања заједнице живота у браку са туженим, стекла ванкњижно право својине са уделом од 3211/10000 делова на следећим непокретностима: породичној стамбеној згради у улици ..., у ..., постојећој на катастарској парцели број ... КО ..., која се налази у најудаљенијем делу наведене парцеле, десно од старе куће и аутосервиса гледано са приступне стране, укупне површине 231,16м², структуре П+1+Пк, која се састоји од приземља површине 82,75м², спрата површине 87,42м² и поткровља површине 60,99м², уписане у Лист непокретности број ... КО ..., као објекат број 2, затим на пословној згради у улици ... у ..., која је у Листу непокретности број ... КО ... уписана као зграда број 1, укупне

површине 63м², од чега се 57м² налази на катастарској парцели број ... КО ..., а преостали део од 6м² се налази на катастарској парцели број ... КО ..., пословној згради која се налази у улици ..., структуре П+Пт, чије су основе приземља 23,55 x 9,10м², чије се приземље састоји од хале за технички преглед возила, једне канцеларије и WC-а и степеништа за поткровље, постојећој на катастарској парцели ... КО ..., уписане у Лист непокретности број ... КО ..., приземног објекта габарита 3,60м x 5,70м, бруто површине 20м², у улици ... у..., постојећег на катастарској парцели ... КО ..., структуре пр, која се састоји од улазног, продајног и техничког дела, предпростора и WC-а, као и непокретним стварима-алату за извлачење и поправку хаварисаних возила-аутолимарски сто за развлачење аутомобила типа ..., који се налази у аутосервису у ... у улици ..., што је тужени ББ из ... дужан признати и дозволити тужиљи да се она на основу правноснажне пресуде у вези са наведеним непокретностима у Листу непокретности број ... КО ..., односно Листу непокретности ... КО... код Републичког геодетског завода-Службе за катастар непокретности Чукарица упише своје ванкњижно право сусвојине, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 324.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде и то како из садржине жалбе произлази против одлуке из става другог и трећег изреке, тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Тужиља је дала одговор на жалбу туженог са предлогом да се жалба истог одбије као неоснована.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у побијајућем делу, у границама законских овлашћења из члана 386 ЗПП ("Службени гласник Р. Србије", бр. 72/11 са свим изменама и допунама), овај суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити друге повреде поступка које би биле битне. Супротно жалбеним наводима туженог ожалбена пресуда је јасна и разумљива, а разлози о утврђеним чињеницама су у складу са изведеним доказима, због чега се правилност и законитост ожалбене пресуде може испитати, па ожалбена пресуда у побијаном делу није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из тачке 12 наведене законске одредбе.

Такође, неосновани су жалбени наводи туженог да је побијана пресуда заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 355 ЗПП, јер уводни део ожалбене пресуде не садржи све елементе прописане законом, односно не садржи матичне бројеве парничних странака. Ово имајући у виду да недостатак наведеног не представља апсолутно битну, већ релативно битну повреду одредаба парничног поступка, која не утиче на њену правилност.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку од новембра 1978. године, с тим да је ванбрачна заједница заснована неколико месеци пре тога, па све до 31.03.1998. године, када је њихов брак због трајно поремећених односа разведен. Приликом заснивања ванбрачне, а потом и брачне заједнице странке су живееле у кући родитеља туженог, да би током 1984. године на плацу који представља власништво оца туженог саградиле објекат који је предмет потраживања у овој правној ствари, а у који су се парничари уселили током 1990. године. Такође, током трајања заједнице живота странке су изградиле укупно 3 пословне зграде, од којих су две представљале аутосервис, у којима је тужени обављао аутолимарску делатност, и то објекти у улици ..., укупне површине 63м², који је означен као зграда број 1 и у улици ..., структуре П+Пт, као и објекат габарита 3,60 x 5,70м, бруто површине 20м², у улици ... који је тужилца користила као цвећару, постојећи на кат. Парцели ..., коју су странке купиле током трајања брака. Пословна зграда у улици ... је са својим основним габаритима постојала и у време закључења брака између парничних странака, међутим, она у класичном смислу није представљала објекат, већ је то учињено током трајања брака, када је на објекту постављена плоча и ојачани зидови. Адаптација старог аутосервиса вршена је у периоду од 1980. до 1994. године, док су за градњу ауто-сервиса у улици ..., само изведени почетни грађевински радови и набављен материјал 1994. године, док је цвећара у... изграђена 1995. године. Према налазу вештака грађевинске струке Драгана Папића из предмета П бр. 56520/10, а који се водио између истих странака и по истом основу, а који је дана 30.09.2011. године окончан доношењем решења којим се тужба сматра повученом, који налаз је служио као основ за утврђење доприноса парничних странака у стицању заједничке имовине, утврђеног од стране вештака економско финансијске струке Радише Питулића произлази је у моменту престанка заједнице живота између парничних странака укупна вредност радова и набављеног материјала за изградњу сва четири објекта, односно породичног стамбеног објекта и три пословна објекта износила 9.640.764,35 динара. Приликом утврђивања доприноса тужилца у стицању заједничке имовине вештак је пошао од чињенице да се тужилца од заснивања ванбрачне заједнице, а затим и склапања брака 1979. године, па до 01.04.1987. године бринула о домаћинству и о заједничкој деци странака и помагала туженом у обављању аутолимарских радова у сервису који је он регистровао на основу решења Градске општине Чукарице 01.06.1982. године, и то тако што је водила књиге, помагала у набавци материјала и друго. Тужилца је у периоду од 01.04.1987. године, па до 1991. године била запослена у предузећу "...” из ..., а од 01.01.1995. године па до престанка брака радила је у цвећари као предузетник, односно самостално обављала делатност. Аутолимарска радња туженог престала је са радом након развода брака парничних странака решењем исте општине Ии-02313-1605/04 од 10.05.2004. године. Према налазу вештака Радише Питулића висина доприноса тужилца у току трајања ванбрачне и брачне заједнице по сва три основа (рад у предузећу "...”, рад у аутосервису, као и рад у цвећари представља износ од 2.374.946,34 динара, а да је висина њеног доприноса по основу бриге о кући и о двоје малолетне деце 682.294,36 динара, што у односу на вредност наведених објеката представља укупан удео од 3211/10000 делова и то како на непокретностима, тако и на покретним стварима, односно на алату за извлачење и поправку хаварисаних возила-аутолимарски сто, као и апарат за развлачење аутомобила, а које ствари се налазе у аутосервису у ... у улици ..., који је према налазу вештака Радише Питулића купљен крајем 80-тих година прошлог века и то према исказима странака за износ од око 10.000 тадашњих ДЕМ, па имајући у виду да је амортизација за 10 година била 50%, у моменту развода брака вредност тог алата је

била 5.000 ДЕМ, с тим да је у време извршеног вештачења 11.02.2021. године, дошло до потпуне амортизације истих покретних ствари.

Првостепени суд је полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, оценио да је тужбени захтев тужиле основан сагласно одредбама члана 170, 171, 177, 180, 184 и 195 Породичног закона, налазећи да је удео тужиле у стицању заједничке имовине 3211/10000 делова, како је то утврдио вештак економско-финансијске струке Радиша Питулић, а који странке након изјашњења истог нису оспориле. Током првостепеног поступка утврђено је да су сви објекти који су предмет утврђења у овој правној ствари саграђени током трајања брака између парничних странака, у периоду од 1979. године, па до 1998. године (19 година), да је тужилца током трајања заједнице живота са туженим привређивала и то како у аутосервису туженог, тако и у предузећу "...” у ..., али и обављањем самосталне делатности у цвећари, у пословном простору у улици ... и да се бринула о заједничком домаћинству и тада малолетној деци странака, те да су странке заједничким средствима купиле покретне ствари које се налазе у аутосервису. При томе, првостепени суд је имао у виду да су странке током трајања брака живеље у породичном домаћинству родитеља туженог, међутим, оценио је да заједница између њих није била економска. Такође, цењен је и приговор туженог о непотпуној пасивној легитимацији, имајући у виду да првостепени суд није ценио да је део имовине стечен током трајања породичне заједнице, јер тужени као странка која је изнела тврдњу о стицању у породичној заједници током првостепеног поступка није предлагао доказе на ту околност, због чега је првостепени суд применом правила о терету доказивања из члана 231 ЗПП, оценио да таквог стицања није било. Такође, цењени су и наводи туженог о непотпуној пасивној легитимацији, с обзиром да се објекти налазе на катастарским парцелама које не представљају власништво туженог, а тужбом нису обухваћени власници, односно носиоци права коришћења истих, имајући у виду да је предмет утврђења у овој правној ствари ванкњижно сувласништво на објектима, а не на земљишту, због чега носиоци стварних права на катастарским парцелама нису ни требали бити обухваћени предметном тужбом, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

Оцењујући жалбене наводе туженог овај суд налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право. Разлоге које је за одлуку дао првостепени суд у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 171 став 1 Породичног закона, прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Деобу заједничке имовине странке могу вршити споразумно, али уколико то не учине деобу може вршити и суд. Под деобом заједничке имовине у смислу члана 177 овог закона сматра се утврђивање сувласничког, односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини. Одредбом члана 180 став 1, 2 и 3 овог закона прописано је да уколико супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу заједничке имовине врши суд, те да је претпоставка да су удели супружника у стицању заједничке имовине једнаки, а супружник који сматра да је његов удео већи од овог претпостављеног удела, дужан је да то докаже. Одредбом члана 184 овог закона прописано је да ствари за вршење заната или занимања једног супружника припадају му у искључиву својину, са урачунавањем

у његов удео, а одредбом члана 195 овог закона прописано је да имовина коју су заједно са супружницима, односно са ванбрачним партнерима стекли радом чланови њихове породице у току трајања заједнице живота у породичној заједници представља њихову заједничку имовину.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, те и цитираних законских одредби и по налажењу овог суда правилна је одлука првостепеног суда којом је усвојен тужбени захтев тужиље, како у утврђењу сувласничког удела на непокретностима, тако и на покретним стварима које се налазе у аутосервису, иако су наведене покретне ствари представљале ствари за обављање аутолимарске делатности, међутим, из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужени престао са обављањем ове делатности 2004. године, због чега је у овом случају искључена примена одредбе члана 184 Породичног закона, како је то правилно оценио првостепени суд.

Удео тужиље у стицању у заједничкој имовини правилно је утврђен на основу њеног стицања радом у сервису, а упоређујући примања упоредног радника на пословима које је тужилја обављала у аутосервису, затим радом у предузећу "...", као и самосталним обављањем делатности у цвећари у улици ... и старањем о заједничком домаћинству, односно о заједничкој малолетној деци. Допринос је утврђен на основу налаза вештака, на који странке после изјашњења истог нису имале примедби, нити су на другачије околности имали друге доказне предлоге.

Због тога су неосновани жалбени наводи туженог да је вештачење вештака економско финансијске струке непоуздано доказно средство, имајући у виду да је исто засновано на налазу вештака грађевинске струке Драгана Папића, који је изведен у предмету П бр. 56520/10 који се водио између истих странака и по истом основу (окончан процесним решењем. Ово имајући у виду да тужени током првостепеног поступка, а након што су отклоњене све примедбе на налаз вештака Радише Питулића није имао других доказних предлога, због чега се у жалби сагласно одредби члана 372 ЗПП-а, не може позивати на непотпуно утврђено чињенично стање. Такође, током првостепеног поступка странке нису се противиле да вештак Радиша Питулић у изради свог налаза користи налаз вештака грађевинске струке Драгана Папића из другог предмета, али само како би упоредио степен изграђености објеката који су предмет утврђења у овој правној ствари, као и вредности објеката у време престанка заједнице живота парничних странака, па у том смислу и допринос странака у стицању заједничке имовине, због чега се у жалбеном поступку по том основу не може оспоравати правилност утврђеног чињеничног стања.

Такође, неосновани су и жалбени наводи туженог којима се ожалбена пресуда побија из разлога да је у овој правној ствари била непотпуна пасивна легитимација, имајући у виду да је наведено питање расправљено у поступку пред првостепеним судом, а који разлози су изнети у ожалбеној пресуди, које разлоге у целости прихвата и овај суд.

Не стоје ни наводи из жалбе туженог да је нејасно из којих разлога је прихваћен удео тужиље од 3211/10000 делова, имајући у виду да је тужилја током првостепеног поступка више пута истицала другачије захтеве. Ово са разлога што је првостепени суд одлучио о коначно опредељеном тужбеном захтеву тужиље са којим је тужени био

узнат, а који се тичао управо наведеног удела у стицању од 3211/10000 делова.

Правилна је одлука првостепеног суда о досуђеним трошковима, имајући у виду да је наведена одлука донета правилном применом одредаба из члана 153 и 154 ЗПП-а.

Како се ни осталим жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбене пресуде у побијајућем делу, то је овај суд применом одредбе члана 390 ЗПП-а, одлучио као у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, а који се тиче трошкова састава одговора на жалбу, имајући у виду да наведени поднесак није био нужан и неопходан за вођење другостепеног поступка.

**Председник већа-судија,
Светлана Павић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

